

DECIZIA nr. 171 din 08.05.2008
privind solutionarea contestatiei formulata de doamna X
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 2- Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , completata cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , cu privire la contestatia formulata de doamna X, cu domiciliul in Bucuresti, str sector 2.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de **10.03.2008** si inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. , il constituie Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul 2003, comunicata contribuabilului la data de **15.02.2008**, prin care s-au stabilit accesorii in suma de Y lei, reprezentand dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din activitati independente.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, doamna X invoca nulitatea absoluta a Deciziei nr. , cu privire la elementele obligatorii pe care trebuie sa le contina un act administrativ conform art.43 si art.46 din Codul de procedura fiscala. Desi in finalul deciziei se arata ca decizia a fost emisa conform OMF nr.1364/2007, aceasta trebuia sa poarte semnatura si stampila autoritatii emitente.

In sustinerea contestatiei, doamna X aduce urmatoarele argumente:

- AFP sector 2 are competenta in stabilirea impozitelor numai in ceea ce priveste impozitul pe venitul global, intrucat veniturile sunt obtinute pe raza de competenta a altei Administratii Financiare unde se desfasoara activitatea si care are obligatia emiterii deciziilor de impunere pentru plati anticipate;

- actul administrativ prin care au fost stabilite sumele datorate cu titlu de impozit nu i-a fost niciodata comunicat, conform dispozitiilor art.44-45 din OG nr.92/2003, astfel incat nu se pot calcula si pretinde dobanzi si penalitati de intarziere, sanctiunea pentru neplata in termen a impozitului datorat putand fi solicitata numai daca decizia era comunicata;

- comunicarea unui act administrativ se face prin inmanare, remitere sau prin posta cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire la domiciliul contribuabilului, cu privire la comunicare aplicandu-se dispozitiile din codul de procedura civila, si anume se poate proceda la afisare doar daca nu este cunoscut domiciliul contribuabilului;

- desi are acelasi domiciliu de peste 30 de ani, acesta fiind comunicat intimatei prin declaratiile de venit global, decizia nr. nu i-a fost comunicata pana la data prezentei, ci

s-a trecut direct la calcularea dobanzilor si penalitatilor de intarziere, fara a se stabili in cuprinsul deciziei care este quantumul impozitelor, scadenta lor etc., astfel incat datoria principala nedevenind exigibila prin scadenta, AFP sector 2 nu putea proceda la emiterea deciziei de accesorii;

- decizia comunicata este incorecta si sub aspectul sumelor stabilite, totalul sumelor prezentate in tabelul din cuprinsul deciziei fiind mai mic decat suma de Y lei, cat este trecut in preambulul deciziei.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei atacate, cunoscut fiind ca normele de procedura sunt norme imperative si precizeaza ca isi intemeiaza contestatia pe dispozitiile art.205 si urmatoarele din OG nr.92/2003.

II. Prin Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul 2003, Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a stabilit in sarcina doamnei X accesorii in suma de Y lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din activitati independente, calculate pentru perioada 16.03.2003-31.12.2006.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca decizia privind calculul accesoriiilor a fost emisa corect, in conditiile in care Serviciul de evidenta pe platitori din cadrul AFP sector 2 nu face dovada comunicarii deciziei de impunere asupra careia au fost instituite accesoriiile.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. , Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 a calculat accesorii, respectiv dobanzi si penalitati de intarziere, pentru impozitul pe venitul din activitati independente aferente perioadei 16.03.2003 - 31.12.2006, documentul prin care s-a individualizat obligatia de plata fiind decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe anul 2003 nr. .

Din documentele existente la dosarul cauzei si din sustinerile contribuabilei rezulta ca decizia nr nu a fost comunicata contestatarei.

Totodata, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei organul fiscal mentioneaza: "*Obligativitatea comunicarii Deciziei de plati anticipate aferenta anului 2003 revenea organului fiscal in raza caruia se desfasoara activitatea*", singurul document anexat fiind adresa nr. emisa catre AFP sector 1 (data transmiterii dosarului contestatiei la DGFPMB).

Prin adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , transmisa ca raspuns la adresa nr. , prin care Serviciul solutionare contestatii a solicitat completarea dosarului contestatiei cu dovada comunicarii deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit

pe anul 2003 nr. si a oricaror documente si inscrieri care au legatura cu cauza supusa solutionarii, AFP sector 2 mentioneaza urmatoarele:

"Referitor la instiutirea majorarilor calculate pana la data de 31.12.2006 s-a facut informatic pe toata baza neavandu-se in vedere datele comunicarii actelor administrative. In urma instituirii de accesorii nu s-au generat si listat acte administrative, programul informatic nefiind conceput in acest mod.

Mentionam ca in cazul doamnei X s-a procedat la o simulare a calculului de accesorii in programul folosit pentru persoanele juridice, respectiv OBLIG -program care are posibilitatea de generare, editare si listare a Deciziilor de calcul accesorii, conform Ord.585/2005."

In drept, potrivit art.119 si art.120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

(...)

(4) Majorarile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6)."

"Art. 120 - (1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv."

(...).

(6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentând impozitul pe venitul global, se datoreaza majorari de întârziere dupa cum urmeaza:

a) **pentru anul fiscal de impunere majorarile de întârziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie;**

b) **majorarile de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculeaza începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv;**

c) **în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, majorarile de întârziere se recalculeaza, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmând a se face regularizarea majorarilor de întârziere în mod corespunzator."**

Avand in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca in cazul neachitarii la scadenta a obligatiilor reprezentand plati anticipate stabilite in contul impozitului pe venit, majorarile de întârziere pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pâna la data platii debitului sau, dupa caz, pâna la data de 31 decembrie a anului fiscal de impunere, urmand ca pentru sumele neachitate în anul de impunere, accesoriiile sa fie calculate începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator pâna la data stingerii acestora, inclusiv.

Totodata, potrivit art. 45 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat:

"Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata în actul administrativ comunicat, potrivit legii".

Din documentele existente la dosarul cauzei, din adresa nr. transmisa de AFP sector 2 rezulta ca organul fiscal nu detine dovada comunicarii deciziei nr. , precizand ca obligatia comunicarii revenea organului fiscal in raza caruia contribuabila isi desfasoara activitatea, respectiv AFP sector 1, desi in cuprinsul deciziei atacate este individualizata obligatia de plata prin decizia nr. emisa in anul 2004 de Administratia Finantelor Publice sector 2, pentru plati anticipate cu titlu de impozit datorate in anul 2003.

Rezulta ca, in speta, nu se poate stabili scadenta impozitului datorat, in conditiile in care din documentele anexate dosarului contestatiei si potrivit sustinerilor organelor fiscale, nu reiese data la care a fost comunicata decizia de impunere, conditie obligatorie pentru a proba calcularea accesoriilor.

De asemenea, organul fiscal nu face nicio referire privind emiterea deciziei de impunere anuala pentru anul 2003.

Se retine ca, organul de impunere nu a obtinut si nu a utilizat toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilei, respectiv nu a respectat prevederile art. 7 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia:

"Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si va avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz"

si nici dispozitiile art. 64 si art 65 din aceeași ordonanta, potrivit carora:

"Art. 64 - Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

"Art. 65 - (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii."

Astfel, desi din documentele anexate la dosarul cauzei, rezulta ca exista neconcordanțe in ceea ce priveste calculul accesoriilor, fapt sesizat si de Administratia Finantelor Publice Sector 2 in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei si in adresa nr. nu s-a procedat la clarificarea acestora, emitandu-se Decizia de accesorii nr. , prin care au fost calculate accesorii in suma de Y lei, pentru perioada 16.03.2003-31.12.2006, aceasta nefiind intemeiata pe constatari complete asupra tuturor împrejurarilor edificatoare în cauza.

Prin urmare, organul de solutionare nu se poate pronunta daca contribuabila datoreaza bugetului de stat obligatii fiscale accesorii aferente obligatiilor privind platile anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activitati independente, in conditiile in care din actele anexate dosarului contestatiei si din sustinerile organului fiscal nu reiese data la care a fost comunicata decizia de impunere asupra carora au fost instituite accesoriile, intrucat nu exista dovada comunicarii acesteia.

In consecinta, avand in vedere prevederile art.213 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicat: "*In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii*", precum si faptul ca organul fiscal nu a respectat prevederile pct.3.1. si 3.2. din Ordinul Presedintelui ANAF nr.519/27.09.2005 cu privire la modul de intocmire si transmitere a dosarului contestatiei, urmeaza a se proceda la aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si a Instructiunilor aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF nr.519/27.09.2005, respectiv la desfiintarea Deciziei nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul 2003, pentru dobanzi si penalitati de intarziere suma de Y lei.

Urmeaza ca organul fiscal teritorial sa procedeze la calcularea accesoriilor, numai in situatia in care va detine dovada comunicarii deciziei de impunere asupra careia au fost instituite accesoriile si, in consecinta, va putea stabili un termen scadent pentru obligatiile de plata datorate.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.6-12.9 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 519/2005 care prevad urmatoarele:

“12.6. In situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii”.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art.7, art.45, art.64, art.65, art.119, art.120, art.213 alin.(1) si art.216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 12.6-12.8 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.NA.F. nr. 519/2005:

DECIDE

Desfiinteaza Decizia nr. referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul 2003, prin care Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din activitati independente in suma de Y lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata conform legii la Tribunalul Bucuresti.

